



# Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVI - Nr. 9385

4 PAGINI - 30 BANI

Miercuri 30 ianuarie 1980

## La Metalul Oțelu-Roșu

### PASIUNEA PENTRU SPORT A MUNCITORILOR - NESTINSĂ CA VATRA OȚELULUI

● 3 000 de membri în asociația sportivă ● Succesul echipei de fotbal din care s-a lansat și Lereter ● Locul I - la volei - în 10 din 11 ediții ale „Cupei Metalurgistului”

Despre localitatea Oțelu-Roșu, situată într-o zonă pitorească - pe Valea Bistrei, la poalele munților Poiana Ruscă - se poate spune că are o remarcabilă personalitate. Bineînțeles, inima care pulsează viața acestei așezări a oțelariilor bănățene este întreprinderea Oțelu-Roșu, veche unitate economică, ale cărei sectoare - oțelărie, turnătorie, laminare, trăgătorie bare oțel ș.a. - s-au modernizat mult în ultimii ani sau abia au luat ființă, ca reprezentante ale tehnologiei avansate a socialismului.

Locuitorii liniștitului oraș lucrează, în marea lor majoritate, în întreprinderea amintită, pe care, firește, o îndrăgesc. Ei iubesc, însă, deopotrivă, muzi-

ca și dansul, teatrul și, mai ales, sportul. Dovezi în acest sens sînt cele șase titluri de laureați și tot atâtea medalii de aur cîștigate la cea de a II-a ediție a Festivalului Național „Cîntarea României”, precum și faptul că țara întreagă îl cunoaște pe oțelarul Nica Achim - din emisiunile de radio sau televiziune -, renumit interpret al doinelor bănățene. Și în sport au reușit oțelarii în anul 1979 isprăvi de seamă, cea mai importantă fiind calificarea echipei lor de fotbal - Metalul Oțelu-Roșu, care activează în Divizia C - în „șaispreze-

Modesto FERRARINI

(Continuare în pag. 2-3)

Pe o pîrtie din apropierea casei, Nadia Comăneci și fratele său Adrian, la o plimbare cu sania

Foto: Virgil ONOIU - Deva



## REPORTAJ

DE

SEZON

### „ÎN 1980 TREBUIE SĂ NE APĂRĂM POZIȚIILE FRUNTAȘE CUCERITE ANUL TRECUT”

Aceasta este hotărîrea fermă a Nadiei Comăneci, a echipei feminine de gimnastică a României

Mai mult decît în anii precedenți, Deva sportivă trăiește acum sub semnul gimnasticii. Am petrecut doar două zile în mijlocul lotului olimpic feminin de gimnastică, care se pregătește în acest frumos oraș, și ne-am dat seama că intra-

rea în anul olimpic, cu toate răspunderile care decurg din aceasta atît pentru colectivul de sportive, cit și pentru grupul de tehnicieni, este privită cu maximă responsabilitate, sînt analizate și studiate pînă la cel mai mic detaliu toate măsurile care pot contribui la buna pregătire a echipei care va reprezenta țara noastră la Jocurile Olimpice de la Moscova.

„În fond, este absolut firește să procedăm astfel, ne spune antrenorul emerit Bela Karoly, pentru că echipa noastră reprezentativă va aborda examenul din iulie de pe poziția de campioană a lumii și, deci, lider al gimnasticii mondiale, poziție rivnită de cele mai bune echipe ale lumii. Un motiv în plus să ne pregătim foarte bine, să nu neglijăm nici un aspect care ar putea afecta randamentul gimnastelor noastre fruntașe, mai ales că ne-a rămas destul de puțin timp pînă la startul olimpic. Încă din 4

ianuarie am reluat antrenamentele cu efectivul complet (mai puțin Nadia Comăneci, care - ca urmare a accidentului suferit la campionatele mondiale de la Fort Worth - a beneficiat de un program special, mai ușor, de pregătire) și cu multe speranțe într-o bună evoluție la Olimpiada din acest an. Ne preocupă, deopotrivă, punerea la punct a exercițiilor impuse (aceleași, de fapt, de la trecutele campionate mondiale), dar mai ales a celor liber alese care, după cum știți, au fost hotărîtoare pentru noi în cucerirea primului titlu de campioană mondială pe echipe”.

Este impresionantă și pilduitoare pentru mulți alți sportivi fruntași viața colectivă, de adevărată familie, a lotului, întrajutorarea fetelor în tot ceea ce ele întreprind, fie în sala de gimnastică, fie la școală sau

Constantin MACOVEI

(Continuare în pag. 2-3)

## Ieri, la sosirea

### în Gara de Nord

### APLAUZE ȘI FLORI PENTRU VOLEI

La ora matinală la care a sosit ieri trenul de Sofia, eroanele Gării de Nord au fost mai aglomerate ca de obicei. Numeroși iubitori ai voleiului, reprezentanți ai cluburilor și federației, rude și prieteni ai voleibaliștilor reprezentativei noastre care a participat cu succes la puternicul turneu de calificare pentru J. O. au ținut să-i întâmpine pe „tricolori” cu flori, aplauze și îmbrățișări pentru frumoasa lor comportare în Bulgaria.

La sfîrșitul acestor plăcute și prelungite - în ciuda frigului - momente sărbătorești, căpitanul echipei noastre Corneliu Oros ne spunea că „în grupa a doua a J. O., alături de echipele Poloniei, campioana olimpică, Braziliei, Iugoslaviei și Tunisiei, avem datoria să luptăm pentru o performanță de



Delegația voleibaliștilor români la cîteva minute după sosirea în Gara de Nord

Foto: Dragoș NEAGU

răsunet”. Iar secretarul responsabil al federației, Marin Petrescu, se arăta încrezător: „O să mai facem și alte surprize... Cea mai dorită? Medalia olimpică!”

Așa să fie! Și, dacă se poate, de aur...

## Adnotări la turneul de calificare

### UN SALT CU ADEVĂRAT SPECTACULOS AL VOLEIBALIȘTILOR PE SCENA OLIMPICĂ!



● Echipa României în formă de zile mari ● Cea mai reușită prestație din ultimii ani ● De la 50 la 80 la sută... concentrare! ● Blocajul, arma nr. 1 ● Inlocuitorul lui Tutovan ● Există șansa unei medalii olimpice; totul pentru a o fructifica!

De la intrarea voleiului în familia sporturilor olimpice (1964, Tokio), echipa României a fost prezentă pe marea scenă pe... sîrite: la Tokio și-a cîștigat acest drept fiind atunci campioană a Europei; la Ciudad de Mexico (1968) își asigurase locul între finaliste în 1966, la Praga, prin obținerea poziției de vicecampioană mondială, dar nu s-a mai prezentat; la München (1972) a evoluat în urma unui turneu de calificare organizat, în ajunul J. O., în Franța; la Montreal (1976) nu a mai reușit să se califice; iar acum, în această iarnă bogată, voleibaliștii români au făcut, în ultimul moment, cînd puțini mai sperau - poate - într-o astfel de performanță, un impresionant salt pe scena olimpică '80.

Saltul este cu adevărat spectaculos, avînd în vedere faptul că grupa turneului de califica-

re de la Pernik era cu mult mai tare decît cele ale C. M. din 1978 și C.E. din 1979, competiții în care echipa României nu reușea să se califice în respectivele turnee finale ale frunțașelor. Dar, de data aceasta, în Bulgaria, echipa pregătită și aliniată de N. Sotir, Fl. Balaiș și St. Tudor a întrecut așteptările, surprinzîndu-ne cu o formă de zile mari, cu o nepotolită dorință de victorie, cu dăruirea, vișoarea și curajul care îi lipsiseră în anii trecuți. Și nu greșim dacă afirmăm că voleibaliștii noștri au făcut cea mai reușită competiție a lor din ultimii 8-10 ani.

Care ar fi, în esență, coordonatele acestei frumoase iz-

Aurelian BREBEANU

(Continuare în pag. a 4-a)

## Pentru prima oară în echipa de „Cupa Davis”

### JUCĂTORUL NR. 1 - UN TÎNĂR DE 18 ANI!

FLORIN SEGĂRCEANU: „Mă pregătesc intens pentru acest eveniment”

Pentru meciul cu formația Iugoslaviei, din turul II al „Cupei Davis”, jucătorul nr. 1 al echipei noastre este Florin Segărcanu. Pentru prima oară în istoria participării României la „Cupa Davis” un tînar de 18 ani, cu o mică experiență în întreceri internaționale de seniori, este trimis în... linia întâi a disputei! „Această dată va trebui reținută - ne spune antrenorul emerit Gheorghe Viziru, căpitanul neajutorat al reprezentativei României. Hotărîndu-ne, împreună cu colegul meu Alexe Bardan, să abordăm sezonul competițional oficial cu elemente tinere - lucru început cu Campionatul european pe teren acoperit, dotat cu „Kings Cup” - avem convingerea că este singura cale sănătoasă de a face ca tenisul românesc să se apropie de piscurile pe care s-a mai aflat...”

În Sala de la complexul sportiv bucureștean „23 August” se aude doar zgomotul mingii lovite de Florin Segărcanu. Șeful de promoție al generației tinere de tenismani - un autentic talent - se antrenează multe ore pe zi. Pe partea sa de teren se află singur, iar de cealaltă parte a terenului sînt Andrei Dirzu și Du-

mitru Hărădău. Ei îi trimit mingi pe dreapta și pe stînga, îl „aduc” în fața fileului încercînd să-l paseze. Dar Florin este atent, reflexele îi funcționează bine, astfel că foarte puține mingi îl depășesc. „Meciul cu echipa Iugoslaviei - ne spune el - va fi a doua mea participare în „Cupa Davis”. Cu doi ani în urmă am jucat meciul de dublu, alături de Andrei Dirzu, la Praga. Am jucat și o partidă de simplu, cu Pavel Slozil, în fața căruia am pierdut, dar

Ion GAVRILESCU

(Continuare în pag. a 4-a)



Între două antrenamente în sală, Dumitru Hărădău, Florin Segărcanu și Andrei Dirzu își desăvîrșesc pregătirea fizică, alergînd prin zăpadă

Foto: Vasile BAGEAC

## Premieră pe pista

din Sinaia  
COBORÎRI

### DE BOB - 4 PENTRU „CUPA FEDERAȚIEI”

Pentru prima dată de la darea ei în folosință, pîrtia din Sinaia va fi gazda unui concurs de bob pentru 4 persoane (este drept, anul trecut s-a desfășurat o competiție - „Cupa C.S.O.” - dar manșele întrecerii au avut loc doar pe distanța de 1 200 m din cel 1 500 m, cit măsoară întregul traseu al pistei). Deci, o premieră (în același timp o... reluare, curse de bob-4 nemai-disputîndu-se în țara noastră de mai bine de 20 de ani, găzduite fiind pe atunci de pîrtia din Poiana Brașov), prilejuită de „Cupa Federației”, competiție care va reuni (astăzi și mine, de la ora 9) 10 echipe: două formate din componenții lotului olimpic, opt alcătuite din boberi ai secțiilor Bucegi, Carpați, C.S.O., Voința din Sinaia, Poiana Cimpina, A.S. Armata, Telefericul și Tractorul Brașov.

Tot astăzi și mîine, dar de la ora 11, se dispută și cursele de sanie din cadrul „Cupei Federației”.

● La campionatul european de bob-2 pentru tineret (Cortina d'Ampezzo, 2-3 februarie), vor lua parte și echipele românești Al. Pandrea - Gh. Peptea, V. Tușuianu - N. Alecu, D. Marianov - V. Rădulescu.

● Roxana Bărtușică, Mariana Carp și dublul D. Comșa - C. Răducanu vor participa, simbatic și duminică, la campionatul european de sanie pentru juniori, găzduit de stațiunea suedeză Hammarstrand.